

Iv. Langerholz:

Sveti Alojzij.

(K 350letnici njegovega rojstva.)

Mrzel in dolgočasen zimski dan je, ko to-le pišem. Ravno sem seštel mrliče, ki leže pokopani na našem pokopališču majhne hribovske fare, ki obstoja šele dobrih sto let. Kaj pravite, koliko jih je — v teh sto letih mrličev? 1835 jih je. Precejšnje število, kaj?

Tužne misli objamejo mojo dušo.

Toliko mrličev, in kdo se jih še spominja? Domalega vsi so pozabljeni. Ljudje hodijo mimo njih grobov, v grobovih počivajo njih sorodniki, stari očetje, stare matere, strici, tete, botri, botre: a domalega vse je pozabljeno. Sempatja se jih spomni kaka dobra duša in vošči vsem skupaj: »Bog jim daj večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti! Naj počivajo v miru! Amen.«

In zopet mi splavajo misli nekam drugam.

Gor nad zvezdami, v srečnih nebesih pa živi izvoljeno število tistih, ki so tudi živeli in umrli na svetu, pa se jih človeški rod še vedno spominja. Dvesto, tristo, tisoč in še več let je že minulo po njih smrti, a človek se jih spominja še vedno z velikim občudovanjem. Pa se jih tudi mora spominjati. Saj so to njegovi najboljši prijatelji, in Bog jih ima prav zelo rad.

Kdo izmed vas, dragi otroci, ne pozna vsaj nekaj svetnikov v nebesih? Vsaj svojega krstnega patrona mora vsakdo poznati. Pa še enega mora poznati vsak učenec in vsaka učenka, in še bolj vsak, komur je »Angelček« ljub tovariš.

Sveti Alojzij je ime temu svetniku.

Letos bo minulo 9. sušca 350 let, kar je ta blagi angelski mladenič, kakor ga navadno imenujemo, zagledal luč sveta. Zato vam želim povedati prav veliko lepega iz njegovega življenja. Vi pa pridno prebirajte te liste in v dobrem posnemajte svetega Alojzija.

1. Prva leta svetega Alojzija.

V severni Italiji blizu Gardskega jezera leži majhno mestece in grad, Kastiljone po imenu. Ta grad je rojstni kraj svetega Alojzija. V bližini tega kraja poje danes bojno orožje svojo smrtno pesem. Naj bi tudi sveti Alojzij prosil ljubega Boga, da bi ta pesem skoro utihnila!

Očetu svetega Alojzija je bilo ime Ferdinand. Pisal se je pa Goncaga. Zato večkrat berete pod podobo svetega Alojzija napisano: Sveti Alojzij Goncaga. Oče svetega Alojzija je bil vladar v majhnem delu severne Italije in obenem vojskovodja v službi španskega kralja Filipa II.

Materi svetega Alojzija je bilo ime Marta. Bila je jako pobožna gospa in zelo usmiljenega srca.

Dne 9. marca 1568 je zagledal sveti Alojzij luč sveta. Ob rojstvu je bil tako slaboten, da so se bali, da bo precej umrl. Krščen je bil slovesno v farni cerkvi kastiljonski šele dne 20. aprila. V krstno knjigo mu je zapisal duhovnik, ki ga je krstil, tole voščilo: »Naj bi bil srečen, ljubljen od Boga, trikrat svetega in mogočnega, in naj bi bil pri ljudeh v trajnem spominu!« Vse se je res zgodilo. Oče Ferdinand je obdaroval ob tisti priliki vse kastiljonske reveže z denarjem, otroke pa s sladkarijami.

Pobožna mati Marta je svojega malega Alojzija kaj rada imenovala svojega angelca. To lepo ime mu je nadela tudi njegova druga mati, sveta katoliška Cerkev. Imenuje ga »angelskega mladeniča«.

Primeru z angelom je zaslužil sveti Alojzij že v svojih detinskih letih.

Mati njegova sama je skrbela, da se je zgodaj navadil njen sinček pokrižati se, sama ga je tudi učila izgovarjati presladko ime Jezusovo in Marijino. Kakšno veselje je bilo za dobro mater, ko se je njenemu Lojzku prvič razvezal jezik, in so bile prve njegove besede: »Jezus, Marija!«

Mali Alojzij je silno rad molil. Večkrat je kar izginil domačim izpred oči. Iskali so ga in iskali in slednjič so ga našli v kakem kotu skritega in zatopljenega v molitev.

Ravnotako zgodaj je začel kazati mali Alojzij svojo ljubezen do revežev. Ni še znal govoriti, pa če je zagledal reveža, je toliko časa kazal nanj s prstkom, toliko časa upiral vanj svoje iskrene oči, da so domači le obdarovali reveža.

(Nadaljevanje.)

